A műkorcsolyázó és jégtánc Európa-bajnokság tanulságai

(I.) A budapesti műkorcsolyázó- és jégtánc Európa-bajnokság nemcsak szép verseny volt, nemcsak feledhetetlen sportélmény minden résztvevőnek és szemlélőnek, hanem igen hasznos is. Európa legjobbjainak összecsapása bőven szolgált tanulsággal minden versenyzőnek, szakembernek, nem utolsó sorban a magyaroknak.

Az ilyen nagy világverseny mindig érdekes, különösen akkor, ha minden számottevő versenyző elindul rajta, mint például a budapesti Európa-bajnokságon, amelynek a mezőnye a legnépesebb volt az eddig lezajlott EB-k között. Nemcsak egyszerűen versenynek számít, hanem seregszemlének is. A résztvevők felvonultatják újításaikat, a legutóbbi nagy verseny óta eltelt idő alatt végzett munkájuk legújabb eredményeit, fejlődésük bizonyítékait. Mindenki hoz valami újat, valami érdekeset. Ezeket a többiek fényképezik, filmezik, rajzolják, tanulják, átveszik.

Nemcsak győzni lehet tehát az ilyen nagy világversenyen, hanem újabb sikerek alapjait lerakni. Sokat lehetett tanulni ezen az Európa-bajnokságon, bár nem tapasztalhattunk ugrásszerű fejlődést a legutóbb lezajlott világversenyek óta.

Vegyünk sorra néhány fontosabb tanulságot.

A páros bajnokságban

fontos tapasztalat volt, hogy **a fejlődés iránya továbbra is a művészi megoldások felé halad.** Most még jobban bebizonyosodott, mint eddig bármikor, hogy a műkorcsolyázás nemzetközi közvéleménye nem jégakrobatákat akar látni a pályán, akik egymást dobálják a levegőbe, hanem sportembereket, akik sportszerű elemekből állítják össze gyakorlatukat. Beigazolódott azonban az is, hogy a sportszerű jelleg egymaga kevés. Nem elég a sok nehéz emelés, a sok közbeiktatott kettős ugrás, a forgás és az összekötő lépések halmazata. Másra is szükség van: **művészi ízlésre.**

A művészi ízlésnek elsősorban a zene megválasztásában kell megnyilatkoznia, utána pedig a gyakorlat anyagának összeállításában. Nem szép az olyan gyakorlat, amelyben hemzsegnek ugyan a nehéz figurák, de semmi kapcsolat sincs közöttük és semmi kapcsolatuk sincs a zenével. Nem összefüggéstelen ugrás-, emelés- és forgáshalmazt várnak a műkorcsolyázás hívei, hanem olyan gyakorlatot, amely ezeknek a figuráknak és egyéb figuráknak, továbbá az összekötő lépések segítségével érzékelteti, szemlélteti a zene mondanivalóját. Ebből nyilvánvalóan következik, hogy a jó páros kürben még egyetlen összekötő lépés sem kaphat helyet indokolatlanul. Ahol a zene emelést kíván, ott emelésnek kell lennie és nem forgásnak, ahol pedig nem kíván, ott semmi esetre sem szabad lennie, még akkor sem, ha azzal tartalmasabbá lehet tenni a gyakorlatot. Nem egy példát láthattunk rá most is, hogy kevésbé tartalmas, de művészi ízléssel összeállított és a zenével megfelelő összhangban álló gyakorlat magasabb pontszámot kapott, mint a nehezebb figurákból, de kevesebb művészi elképzeléssel összeállított kűr.

Mindez azonban még mindig kevés.

A megfelelően összeállított gyakorlatot elő is kell adni. Nem „lekorcsolyázni", hanem előadni.

Nemcsak a műkorcsolyázó figurákkal kell érzékeltetni a zene mondanivalóját, hanem a testtartással, a kézmozdulatokkal is. A mozdulatoknak éppen olyan harmónikusan bele kell illeniök a gyakorlatba, mint bármely más elemének. Ezt pedig csak olyan versenyző tudja megcsinálni, aki foglalkozik mozgásművészettel, aki tehát „balett-edzéseket" is végez. Ebben a tekintetben rendkívül nagy fejlődést tapasztalhattunk, s igen örvendetes, hogy a mieink, különösen a Nagy-testvérek, semmiben sem maradtak el a külföldiek mögött.

Nagy szerepe van az előadásban a lendületnek is. Ebben a tekintetben is tapasztaltunk egészséges fejlődést. Most is bebizonyosodott, hogy szükség van a futásban lendületre, most sem értékelték az olyan versenyzőket, akik „eláludtak" a jégen.

Helytelen azonban túlzásba vinni a lendületet. A jégen rohangáló műkorcsolyázó éppen úgy nem nyeri el a szakemberek elismerését, mint az, aki lendület nélkül fut.

Budapesten már nem láttunk olyan páros kűrt, mint amilyet például két évvel ezelőtt Davosban a Nicks-testvérpár futott. Nicsék ugyanis a minél nagyobb lendület látszatának keltése érdekében egyszerűen elkapkodták a gyakorlatukat, egy figurát sem fejeztek be tökéletesen, valósággal végigszáguldották a műsorukat.

Európa legjobbjai végre megtalálták a helyes megoldást. Lendület van a futásukban akkor, amikor a zene ezt megkívánja, és nincs, amikor a zenei ízlés ennek ellene szól. Ha a hangszóróból erőteljes akkordok szállnak, akkor a műkorcsolyázó a lendületével is igyekszik visszaadni a zenében rejlő erőt, s ha a zene lendülete alábbhagy, akkor vele párhuzamosan hagy alább a futó lendülete is.

Egy szó, mint száz:

minél tökéletesebb, minél művészibb egység a zenével — ez a műkorcsolyázó szabadgyakorlatok fejlődésének, tehát a páros műkorcsolyázás fejlődésének is az iránya.

Aki ettől eltér, akrobatának minősül és nem értékelik a futását. A Balun-házaspár például nemcsak azért kapott minden bírótól kevés pontot gyakorlatúra, mert nem a legjobb formájában futott, hanem elsősorban azért, mert gyakorlata tele van akrobatikus trükkökkel, amelyek a művészi színvonal rovására mennek. Ugyancsak akrobatikus íze volt (de még a sportszerűség keretein belül) a Suchanková, Dolezal-kettős futásának is. Gyakorlatuk például úgy kezdődik, hogy Suchanková Dolezal ölébe ugrik. Ez színpadon szép, jégen már kevésbé hoz sikert.

A legszebb stílusban a Nagy-testvérek futottak.

Ezt a stílust bátran nevezhetjük magyar stílusnak, sőt, klasszikus stílusnak, hiszen a nemzetközi korcsolyázó közvélemény is ennek ismeri el. Hasonlóképpen sikert aratott a **Kilius, Ningel**-kettős is futásának stílusával, amely erősen emlékeztet a Herber, Baier-pár és a Baran, Falk-kettős stílusára.

A gyakorlat összetétele, előadásmódja és stílusa mellett **sokat fejlődött a páros műkorcsolyázás technikai tekintetben is.** Egyre inkább kidomborodik, hogy csak az a pár tud elismert gyakorlatot futni, amelynek tagjai egyénileg is jó korcsolyázók. Ma már a páros gyakorlatok is tele vannak duplafordulatos ugrásokkal, ezeket azonban csak olyan versenyző tudja megugrani, aki előzőleg egyéni edzések során megszerezte hozzá a kellő korcsolyázó technikát. A Nagy-testvérpárnak főként ebben a tekintetben, a Szöllősi, Vida-kettősnek pedig ezen kívül az előadásmód tökéletesítésében is van még tennivalója. Igen örvendetes, hogy az európabajnoki tapasztalatok hasznosításához már a bajnokság befejeztével hozzáláttak. Mindkét pár szorgalmasan dolgozik, hogy a VB-ig hátralévő rövid idő alatt minél többet tökéletesíthessen gyakorlatán.

A páros műkorcsolyázásról elmondottak jórészt vonatkoznak

a jégtáncra

is. Ebben a versenyszámban színeink képviselői jóval a várakozáson alul szerepeltek. Bajnokságot természetesen nem várt tőlük senki, arra azonban mindenki számított, hogy az angolok mögött versenyben lesznek a negyedik helyért. Nem így történt, szóba sem kerültek és képtelenek voltak a mezőny első felébe bejutni.

Vajon ki volt a hibás? Azok, akik többet vártak tőlük, vagy pedig ők maguk? Nos, ez az az eset, amikor többékevésbé mindkét félnek igaza van. Jó helyre vártuk a magyar jégtáncosokat azért, mert amikor két évvel ezelőtt Davosban végignéztük a jégtánc világbajnokságot, az angolokon és amerikaiakon kívül egy más országbeli pár sem mutatott olyan sokat, hogy túlságosan a magyarok elé kellett volna helyeznünk. Az elmúlt két év alatt azonban rengeteget fejlődtek az angol iskola emlőin, a mieink viszont — nem ismervén a fejlődés helyes irányát — nem tarthattak lépést velük.

Nem okolhatjuk tehát a magyar jégtáncosokat a lemaradásért. Nem kétséges, hogy **ők voltak a jégsport mostohagyermekei,** mert teljesen magukra hagyva, egyedül, minden segítség nélkül dolgoztak a kezdeti időktől fogva. Edzőjük, tanítómesterük nem volt, nincs ma sem, könyvből tanulták meg a kötelező táncokat, egyetlen számottevő külföldi jégtáncospárt nem láttak, senki sem adott nekik tanácsot ahhoz, hogy a könyvben leírtakat hogyan vigyék át a gyakorlatba. Már pedig, hogy ilyen tanácsra régen nagy szükség lett volna, azt igazolja az az egyetlen példa is, hogy a kötelező táncok leírásában sehol sem történik említés a kéztartásról.

Mit tehetnek mást: **dolgoztak legjobb belátásuk szerint, inkább ösztönszerűen, mint tudatosan.** Nem lehet csodálni, hogy nem mindenben találták meg a helyes utat, és csak dicséretükre válik, hogy sok mindenre „ráhibáztak".

Most, az Európa-bajnokságon végre megállapíthattuk, hogy hol tartanak, s nem kis megelégedéssel könyvelhetjük el, hogy hátrányuk, lemaradásuk nem behozhatatlan, nincs lényegbevágó eltérés, eddig sem haladtak homlokegyenest ellenkező irányban.

Mi volt az eltérés, mi volt a hiba? Az egyik hiba az volt, hogy a mi jégtáncosaink a kötelező táncokban túlságosan szigorúan ragaszkodtak a táncok rajzához, hajszálpontosan lépték mindig az előírt lépéseket, viszont

a tartásra, a fogásokra, a korcsolyázás módjára nem fektettek olyan súlyt, mint a külföldiek, akik ezt éppen fordítva tették.

Westwood és Demmy például minden lelkifurdalás nélkül lépett simát ott, ahol a könyv keresztlépést ír elő. Ez alapjában véve hibának számítana, hiszen a kötelező tánc azért kötelező, hogy úgy táncoljék el, ahogyan azt a rajz előírja. Az elmélet és a gyakorlat azonban ezúttal is különbözik. A jégtánc nemzetközi szakemberei elnézik az ilyen szabadosságot, ha helyette a lényeget kapják, tehát: a táncot. A kötelező tánc is elsősorban tánc. Ez azt jelenti, hogy vissza kell adnia a zene ütemét, sőt, a jellegét is. Ezt viszont az angolok tökéletesen csinálták, sokkal tökéletesebben, mint a mieink.

Voltak más eltérések is. **A mieink nyújtott térddel léptek, az angolok hajlított térddel.** Természetes, hogy hajlított térddel sokkal simábban lehet a jégen lépni, sokkal inkább lehet a testtel is a siklás benyomását kelteni.

Nem egyezett mindenben a lengőlábmunka sem. Amikor az angolok lengő lába helyet változtatott, akkor a korcsolyázó láb térde kissé rugózott, s a lengő láb mindig nyújtott térddel, párhuzamosan került az új helyzetbe. Az ilyenfajta lábmunka szinte kiáltva hívja fel a figyelmet arra, hogy a két jégtáncos, a férfi és a nő tökéletes összhangban van.

Akadtak hibák a felsőtest tartásában is. Az angolok egyenes, mozdulatlan felsőtesttel futnak, s mozgásuk, lábmunkájuk oly sima, hogy futás közben válluk sem végzi azt a le-fel mozgást, mint amit például a gyalogló ember válla a levegőbe rajzol. Ezt néha egy kicsit túlzásba is viszik, mert a Weight, Thomas-pár például úgy korcsolyázott a jégen, mintha kardot nyelt volna. Véleményünk szerint leghelyesebb ebben a tekintetben is a világbajnok Westwood, Demmy-párt követendő példának tekinteni.

A kötelező táncokban tapasztalt hibák láttán sejtettük, hogy jégtáncosaink a szabadkorcsolyázásban sem fognak úgy szerepelni, ahogyan arra a bajnokság előtt számítottunk. Így is történt. Egyik legnagyobb hibájuk az volt, hogy kissé túlzásba vitték az ötletességet.

Túlságosan sok változatos lépéskombinációt és egyéb elemet iktattak gyakorlatukba és ezek ártalmára voltak a műsor egységének, folyamatosságának

Helyesen jegyezte meg **Terták Elemér**, hogy egy magyar jégtáncospár kűrjéből három angol kűrjére futja, annyi benne a tartalom. Ez az az eset, amikor kevesebb — több lett volna.

A sok változatos figura kifárasztja a pontozót, aki a nagy figurelésben a figurák felét észre sem veszi, s ugyanakkor elsikkad a lényeg, a legfontosabb követelmény: **a zenével való minél nagyobb és minél kifejezőbb egység,** akárcsak a páros műkorcsolyázásban. Nem kell tehát túlságosan „nagy" dolgokat cselekednünk. **Adjunk kevesebbet, de azt szebben, kifejezőbben, jobb testtartással, jobb lábmunkával, kéztartással.**

Ezenkívül pedig igyekezzünk minél jobban tökéletesíteni magunkat a műkorcsolyázásban is. Igen szembetűnő volt, hogy a külföldi jégtáncosok között sok egyénileg is képzett korcsolyázó akadt, hogy csak a volt páros műkorcsolyázó Lockwoodot említsük. A műkorcsolyázás és a jégtánc között nagy a különbség. Végeredményben azonban mindkettő korcsolyázás és természetes, hogy **mindkettőhöz elsősorban korcsolyázni kell tudni.**

Jégtáncosainkat — érthetően — leverte ez a sok keserű tapasztalat, s azok következménye, a kilencedik, tizenegyedik és tizenharmadik hely. Nem vesztették el azonban a kedvüket. Megfigyeltek mindent megfigyelhetőt, feljegyeztek, megpróbáltak minden újdonságot és az EB befejeztével nekiláttak a gyakorlásnak. Elindultak az új úton, azzal a lelkesedéssel, amely eddig is jellemezte őket.

Biztosak vagyunk benne, hogy igyekezetük nem lesz hiábavaló.

Szombathy István

Befejeződtek Budapest kerületi ökölvívó-bajnokságának küzdelmei

Simon legyőzte Sipőczöt, Marton pedig Kisfalvit

Vasárnap délelőtt a Váli úti és a Mester utcai iskolában is befejeződtek a budapesti kerületi ökölvívó-bajnokság küzdelmei. A döntők mindkét helyen érdekes összecsapásokat hoztak. Két meglepetés is született: Simon legyőzte Sipőczöt, Márton pedig Kisfalvit. Nem sok hiányzott egy újabb meglepetéshez sem: Plachy ritkán látható hatalmas küzdelemben tudta csak legyőzni a kitűnően harcoló Legényt. **A Váli úti verseny végeredménye. Légsúly:** 1. Szabó (Beloiannisz-gyár), 2. Hart (MÁVAG). Hart biztos győztesnek látszott, de sok alkaros ütése miatt az utolsó percben a leléptetés sorsára jutott. **Harmatsúly:** 1. Fekete (Dózsa), 2. Varga (21. sz. Építők), 3. Berta (B). Fekete legnehezebb ellenfele a szívós Berta volt. **Pehelysúly:** 1. Osztrovszky (D), 2. Szilágyi (D), 3. Szentkirályi (D). Osztrovszky kevesebbet, de tisztábban ütött és ésszerűbben öklözött, mint Szilágyi. **Könnyűsúly:** 1. Vojt (M), 2. Toplák (M), 3. Kinyó (Emag). **Kisváltósúly:** 1. Farkas (D), 2. Ceglédi (Autótaxi), 3. Jónás (21. sz. Építők). **Váltósúly:** 1. Budai (D), 2. Jakab (B). **Nagyváltósúly:** 1. Kristóf (B) 2. Nierner (21). **Középsúly:** 1. Simon (E), 2. Sipőcz (D), 3. Vajon (Vörös Lobogó). Sipőcz a döntőben már jelentős előnyre tett szert Simonnal szemben, amikor a második menetben egymásután kétszer megrogygyant. Zádori mérkőzésvezető Simon döntő fölényét állapította meg, s emiatt Sipőczöt leléptette. **Félnehézsúly:** 1. Plachy (D), 2. Legény (Műszaki Egyetem), 3. Krajcsi (VL). Hatalmas horogcsatában Legény ragyogóan megállta a helyét. Plachy nagyon sok ütést kapott, s csak a hajrában tudott felülkerekedni. A pontozók 2:1 arányban hozták ki Plachyt győztesnek. **Nehézsúly:** 1. Princz (D), 2. Tatár (VL).

A Mester utcai verseny végeredménye. Légsúly: 1. Kele (Kinizsi), 2. Balázs (X. ker. Dózsa). **Harmatsúly:** 1. Csesznek (K), 2. Fehér I. (K), 3. Mersitz (Radiátor). **Pehelysúly:** 1. Marton (Cs. Vasas), 2. Kisfalvi (Honvéd), 3. Vidó (H). Az ifjúsági bajnok Marton hatalmas lelkesedéssel küzdött, rengeteget támadott, sokat ütött, s meglepetésre legyőzte a válogatott Kisfalvit. Kisfalvi sokat fogyasztott! **Könnyűsúly:** 1. Fehér L. (H), 2. Felde (R), 3. Krakovszki (Szikra). **Kisváltósúly:** 1. Klausnitz (X.), 2. Nagy (Vörös Meteor), 3. Bazsó (Cs. Vasas). **Váltósúly:** 1. Kun (X), 2. Szabó (R), 3. Sós (H). Kun nagyszerűen szerepelt. Bollok után Sóst és Szabót is biztosan győzte le. **Nagyváltósúly:** 1. Hollós (K), 2. Vépi (K), 3. Gyöngyösi (X). **Középsúly:** 1. Ráduly (H) 2. Kocsis (Sz), 3. Kovács (R). **Félnehézsúly:** 1. Molnár I. (K), 2. Erdődi (Cs. Vasas), 3. Farkas (X). **Nehézsúly:** 1. Szerencsés (H), 2. Balogh (H), 3. Csillag (H) Szerencsés fejlődésének újabb bizonyítéka Csillag elleni értékes győzelme. Szerencsés nagy akarással, szívósan küzdött, mozgékonyabb és gyorsabb volt, mint Csillag.

Megkezdődtek a sportegyesületek kötöttfogású birkózó-bajnokságai

Szombaton és vasárnap megkezdődtek a sportegyesületi kötöttfogású birkózó-bajnokságok. Élénk érdeklődés kísérte a kemény és színvonalas küzdelmeket. Az egyes súlycsoportban nagy számban szőnyegre lépő versenyzők között erős vetélkedés folyt. Lapunk zártáig csak

a Lokomotív bajnokságát

fejezték be. Ennek az volt az érdekessége, hogy először versenyzett együtt valamennyi közlekedési sportkör versenyzője. A küzdelmeknek 122 indulója volt.

Felnőttek. Lepkesúly: 1. Kenéz (Cegléd), 2. Nagy (Cegléd), 3. Szegedi (Kőbánya). **Légsúly:** 1. Fábry (Cegléd), 2. Cziczonicz (Autótaxi), 3. Bíró (Szolnok). **Pehelysúly:** 1. Sipos (Budapest), 2. Farkas (Szolnok), 3. Török (Szombathely). **Könnyűsúly:** 1. Gál Z. (Cegléd), 2. Fagyal (Debrecen), 3. Pongrácz (Kőbánya). **Váltósúly:** 1. Sipos (Debrecen), 2. Bíró (Szolnok), 3. Márkus (Dombóvár). **Középsúly:** 1. Balla (Cegléd), 2. Ábel (Szolnok), 3. Böjtös (Dombóvár). **Félnehézsúly:** 1. Kiss (Autótaxi), 2. Lengyel (Debrecen), 3. Höhn (Szeged). **Nehézsúly:** 1. Vászin (Debrecen), 2. Mohácsi (Rákospalota), 3. Balázs (Rákospalota).

Ifjúságiak. Lepkesúly: 1. Bárkányi II (Szeged), 2. Juhász (Kőbánya), 3. Kocsis (Debrecen). **Légsúly:** 1. Szabó (Szeged), 2. Simon (Szombathely), 3. Bárkányi I (Szeged). **Pehelysúly:** 1. Gyuró (Debrecen), 2. Barna (Szeged). **Könnyűsúly:** 1. Vitkóczi (Angyalföld), 2. Rácz (Autótaxi), 3. Burián (Angyalföld). **Kisközépsúly:** 1. Sallai (Cegléd), 2. Simon (Szombathely), 3. Dihen (Debrecen). **Nagyközépsúly:** 1. Antal (Debrecen), 2. Kőberl (Budapest), 3. B. Kiss (Debrecen). **Kisváltósúly:** 1. Orgonási (Budapest), 2. Végh (Rákospalota), 3. Győr (Cegléd). **Nagyváltósúly:** 1. Forgács (Cegléd), 2. Cseh (Szeged), 3. Teodor (Autótaxi). **Félnehézsúly:** 1. Kókai (Budapest), 2. Csonka (Szeged), 3. Gáldonyi (Szombathely). **Nehézsúly:** 1. Kovács (Debrecen), 2. Batki (Szeged), 3. Perus (Autótaxi).

Vitorlásversenyzőink 1954. évi rangsora

Bár az elmúlt évben kevés új vitorláshajó épült, a versenyek statisztikája mégis jelentős számbeli fejlődést mutat. A sportkörök igyekeztek jobban kihasználni hajóparkjukat és minél több versenyalkalmat teremteni vitorlázóik számára. Ez az igyekezet — bár a lehetőségek még közel sincsenek teljesen kihasználva — jelentős eredményekkel járt, alaposan megnőtt a versenyeken résztvevő hajók, s így a versenyzők száma.

Az 1954. évi versenyévben a magyar bajnokságokon kívül — ezt 13 férfi felnőtt, 1 női felnőtt és 4 férfi ifjúsági osztályban bonyolították le — 12 országos versenyre került sor. A 12 verseny közül 3 túraverseny volt, a többi pályaverseny. Egy-egy versenyen átlagosan 14 versenyosztály indult. A magyar bajnokságokon 437 versenyző 252 versenyhajóval vett részt, a sportkörök által rendezett országos versenyeken 3476 fő indult 1439 hajóval. Összesen 1691 hajón 3913 versenyző vett részt tehát 1954. évben vitorlás-versenyeken. A számok jelentős fejlődést mutatnak, az előző évek háromezernél alig több versenyzőjével szemben.

A Nemzetközi Vitorlás Szövetséggnek a helsinki olimpia után hozott határozata szerint egyszemélyes-, kétszemélyes-, valamint csillaghajóban rendeznek évente Európa-bajnokságot, és csillaghajóban évente, szalonka-osztályban pedig kétévenként világbajnokságot. A fenti osztályok a Balaton versenyosztályai közül ma is a legnépszerűbb és legnagyobb versenyértékű hajófajták. Éppen ezért — az idei nemzetközi versenyekre való felkészülés és válogatás céljából — érdemes megvizsgálni, hogy a fenti hajófajtákban mit mutatnak az évi ranglisták.

(Az eddig készített évi munkapont-ranglisták a valódi erőviszonyokat nem mutatják meg, hiszen a rangsor így elsősorban attól függött, hogy ki hány versenyen vett részt. Az alább közölt táblázat az évi pontátlagot mutatja. A versenyző által egész évben szerzett pontok összegét elosztottuk a lefutott versenyek számával.)

Csillaghajó-osztály

1. Holényi Imre (Füzfői Szikra) 1153.6 pont, 2. Tolnai Kálmán (Bp. Vasas) 860, 3. Krivácsi Ádám (Bp. Honvéd) 865.9, 4. Németh István (Bp. Vasas) 758.3, 5. Galambos Jenő (Bp. Vasas) 682.2, 6. Dömök István (Bp. Vasas) 671.6, 7. Telegdy István (Bp. Honvéd) 605.8, 8. Zombory Tamás (Bp. Honvéd) 537.2, 9. Scharbert Gyula (Bp. Előre) 520.6, 10. Guoth Béla (Előre MESZHART) 516.7 pont.

Holényi nagy pontátlag-előnyét a bajnokságon szerezte, a többszörös csillaghajó-bajnok **Tolnai** előtt. Feltűnően jó **Krivácsi** harmadik helye, akinek ez volt az első versenyéve a csillaghajó-osztályban.

Kétszemélyes osztály (kalóz)

1. Szabolcsi József (Bp. Honvéd) 1383.5 pont, 2. Kompolthy Tivadar (F. Szikra) 1123.4, 3. Fi János (Bp. Vasas) 964.3, 4. Bókay András (Bp. Honvéd) 926.5, 5. Szekeres János (F. Szikra) 905.5, 6. Litkey János (Bp. Honvéd) 875.9, 7. Dróth Elemér (F. Szikra) 762.6, 8. Haasmann Sándor (Bp. Honvéd) 762, 9. Móczár Elemér (Bp. Előre) 746.2, 10. Berencsy Zsolt (Bp. Honvéd) 743.6 pont.

Szabolcsi nagyszerű átlagot ért el, a bajnokság kivételével minden versenyen helyezett volt. Így került a tavalyi bajnok elé. Kitűnő eredmény Fi János harmadik helye is a kiegyensúlyozott mezőnyben.

Egyszemélyes hajók (olimpiai jolle)

1. Hampel Antal (Fáklya Művész) 791.2 pont, 2. Korbuly László (Bp. Honvéd) 762.5, 3. Szénássy József (Petőfi VTSK) 691.2, 4. Kovács Béla (Bp. Vasas) 673.4, 5. Bókay András (Bp. Honvéd) 602, 6. Jákó Miklós (Előre MESZHART) 562.4, 7. Kolossváry Géza (Bp. Honvéd) 418.7, 8. Molnár Albin (Előre MESZHART) 404, 9. Haidu István (Bp. Honvéd) 348.7, 10. Sárdy László (Bp. Vasas) 330.5 pont.

Hampel első helye nagy meglepetés, de semmivel sem kisebb a még ifjúsági **Korbuly** kitűnő szereplése. Egyszemélyes nemzetközi osztályunk versenyzőgárdája ismét örvendetesen megerősödött.

Szalonka-osztály

1. Nagy Károly (F. Szikra) 1248.3 pont, 2. Binder István (Bp. Honvéd) 810.6, 3. Farkas György (F. Szikra) 785.2, 4. Regős Attila (Bp. Honvéd) 619.3, 5. Kozma Ottó (Bp. Honvéd) 582.2, 6. Besse Lajos (Bp. Honvéd) 543.4, 7. Harmath Béla (Bp. Honvéd) 543.2, 8. Reichstätter József (Keszthelyi Petőfi) 510, 9. Szalóczy Péter (K. Petőfi) 410.4, 10. Kovács Tibor (Előre MESZHART) 372.7 pont.

Nagy Károly minden versenyét megnyerte, évek óta magasan kiemelkedik a szalonka-versenyzők közül. Mögötte a mezőny nagyjából kiegyenlített volt.

Női osztály (kalóz)

1. Lenkey Mária (Bp. Honvéd) 1019.3 pont, 2. Bókay Zsuzsa (Bp. Honvéd) 869.7, 3. Horváth Margit (Bp. Honvéd) 714.7, 4. Szemes Györgyné (Bp. Előre) 699.1, 5. Villányi Katalin (F. Szikra) 597.8, 6. Kozma Bea (Bp. Honvéd) 590.8, 7. Istvánffy Éva (Bp. Vasas) 585.8, 8. Árbócz Eszter (Bp. Honvéd) 560.5, 9. Csiszár Istvánné (Bp. Előre) 492.8, 10. Jákó Judit (Bp. Honvéd) 420.2 pont.

Lenkey a bajnokságban csak harmadik lett **Bókay** és **Istvánffy** mögött, évi átlaga azonban kitűnő. A Honvéd nőversenyzőinek teljesítménye a férfiakéval vetekszik.

Az öt nemzetközi osztály felsorolt 50 kormányosa a sportkörök között így oszlik meg: a Bp. Honvéd 23, a Bp. Vasas 8, az F. Szikra 7, a Bp. Előre 4, a MESZHART 4, a Keszthelyi Petőfi 2, a Fáklya Művész és a Petőfi VTSK 1—1 kormányossal képviseltette magát a nemzetközi osztályok 1—10. helyezettje között.

Jelentékeny fejlődés a férfi hátúszószámokban

1954 legjobb úszóeredményei

Az elmúlt években hátúszóink fejlődése nem volt kielégítő, éppen ezért örvendetes, hogy az 1954-es év ebben az úszásnemben is jelentős javulást hozott. **Magyar** László 100 méteren a világ legjobbjai sorába küzdötte fel magát és 50-es pályán elért 1:05.3 mp-es ideje igen elismerésreméltó. Tavalyi felkészülésének középpontjában nála is az Európa-bajnokság állott és Torinóban élete legjobb formáját nyujtotta. **Gyöngyösi** nagy tapasztaltságával, szorgalmával még mindig az élen tudott maradni és a nemzetközi vetélkedések során is helyt állott. **Kliment** fejlődése fokozatos. Remélhető, hogy az idén tovább javulnak majd eredményei. A fiatalok között **Müller** és a debreceni **Krausz** Géza látszik a legtehetségesebbnek. Főleg **Müller** könnyed, jó stílusa biztató. Az általános fejlődést mutatják az átlagok, továbbá a 25-ik és az 50-ik eredményének a javulása.

200 m-en két csúcs született: **Gyöngyösi** a felnőtt, **Magyar** pedig az ifjúsági csúcsot döntötte meg. Jó képességeket árult el **Lavotta, Hoffmann** és a két **Kerényi**. Az egyéni stílusban úszó **Soltész** talán az idén beváltja majd a hozzáfűzött reményeket. Az átlagok javulása ezen a távon is mutatja a fejlődést.

100 m férfi hátúszás

1953. évi rangelső Magyar László 1:06.5

1:05.3 Magyar L., Bp. Dózsa (1:06.5),
1:08.8 Gyöngyösi L., Bp. Előre (1:07.2),
1:08.8 Kliment M., Bp. Lok. (1:09.3),
1:09.5 Gyergyák K., Egri Fáklya (1:10.6),
1:10.6 Válent Gy., Egri Fáklya (1:13.4),
1:10.9 Nagy T., Bp. Lok. (1:12.7),
1:11.1 Lavotta J., Bp. Honvéd (1:17.5),
1:11.5 Hoffmann P., Bp. Kinizsi (1:11.7),
1:11.6 Müller L., Bp. Dózsa (1:15.8),
1:11.7 Krausz G., Debr. Dózsa (1:17.2).

Tizes átlag: 1:09.98 (1953-ban: 1:10.36).

A 25-ik eredménye 1:16 (1953-ban 1:17.5), az 50-ik eredménye 1:18.8 (1953-ban 1:21).

200 m férfi hátúszás

1953. évi rangelső Nyéki Imre 2:29.2

2:28.8 Gyöngyösi L., Bp. Előre (2:34),
2:29.4 Magyar L., Bp. Dózsa (2:30.7),
2:34.5 Gyergyák K., Egri Fáklya (2:33.6),
2:34.9 Lavotta J., Bp. Honvéd (—),
2:35.5 Kliment M., Bp. Lok. (2:39.4),
2:37.2 Hoffmann P., Bp. Kinizsi (—),
2:37.8 Nagy T., Bp. Lok., (2:38.8),
2:39.1 Kerényi L., VTSK (—),
2:39.8 Kerényi T., VTSK (—),
2:40.1 Soltész L., Bp. Honvéd (—).

Tizes átlag: 2:35.71 (1953-ban: 2:37.06).

A 25-ik eredménye 2:51.5 (1953-ban: 3:01.6), az 50-ik eredménye 3:02 (1953-ban 3:11.5).

Totó-szelvények
a dohányboltokban is
kaphatók!

Totó-szelvényt
a postahivatalok is
árusítanak!

A vízilabda Téli Kupáért

Csepel Autó—Textilfestő 6:0 (2:0). Sportuszoda. V: Sárkány. Csepel Autó: Palotás — Hegedüs, Hámori B. — Végházi — Fischer, Habus, Beretka. Textilfestő: Berendi — Rácz, Polszter — Haller — Huszár, Fóti, Nussbaum. A Csepel Autó tapasztalatabb vízilabdázói gólratörőbb játékukkal könnyen győztek. Beretkát a befejezés előtt végleg kiállították. G: Habus (2), Beretka (2), Hámori, Végházi.

KGM Építők—Ceglédi Lokomotív 5:5 (3:2). V: Borossy. Építők: Szakolczay — Varga, Vértes — Gergely — Szabady, Somóczy, Busa. C. Lokomotív: Décsi — Paál Kiss — Szüle — Halász, Szakter, Orbán. Jóiramú, változatos mérkőzés. A ceglédiek erőteljes hajrával egyenlítettek. G: Varga (2), Somóczy (2), Szabady, ill. Szakter (2), Kiss (2), Szüle.

Transvill—21. sz. Építők 13:2 (6:2). V: Krausz. Transvill: Földvári — Muli, Patyi — Dévényi — Winkler, Keszericze, Elhakutti. 21. sz. Építők: Felkai — Dezsőfi, Kalicza — Pásztor — Komlós Kakuszi, Lénárt. Jó játékkal győzött a Transvill. G: Keszericze (7), Dévényi (3), Winkler (2), Muli, ill. Kakuszi (2).

Tatabányai Bányász—Siketek 10:0 (4:0). V: Juhász. Tatabánya: Fekete — Petrik, Budavári — Binner — Pongrácz, Jánka, Bíró. Siketek: Pucsera — Bátori, Meggyesi — Péter — Boros Trasko, Danninger. Az első félidőben jól tartották magukat a Siketek, szünet után kidomborodott a T. Bányász nagyobb tudása. G: Jánka (5), Budavári (3), Binner (2).

Hétfői sportműsor

SI. Az országos 15 km-es férfi futóbajnokság (egyben az északi összetett bajnokság futó-száma) és a 10 km-es női futóbajnokság, Bánkut, 11.

A vendégcsapatok

szerepléséről sok függ. A Totó 7. számú szelvényén túlnyomórészt olyan külföldi mérkőzések szerepelnek, amelyeken a vendégcsapatok képviselik a nagyobb erőt. A kérdés az, hogy az otthonjátszók menynyire használják ki a hazai pálya előnyét.

A február 13-ra érvényes szelvény:

1. **Catania—Bologna**
2. **Genoa—Roma**
3. **Lazio—Juventus**
4. **Novara—Fiorentina**
5. **Pro Patria—Triestina**
6. **Spal—Internazionale**
7. **Sochaux—Toulouse**
8. **Racing Paris—Reims**
9. **Roubaix—Nancy**
10. **Metz—Lille**
11. **Győri Vasas—Bp. Lok.**
12. **B.-csabai Lok.—Rp. Lok.**

Már a hét elején vásárolja meg Totó-szelvényeit!